

Sygn. akt VI GC 134/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: A. N.

przeciwko: A. B.

o zapłatę

- 1) umarza postępowanie co do należności głównej;
- 2) zasądza od pozwanej A. B. na rzecz powoda A. N. odsetki ustawowe liczone od kwot:
 - 2 460 zł (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt złotych) od dnia 22 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
 - 2 521,50 zł (dwa tysiące pięćset dwadzieścia jeden złotych pięćdziesiąt groszy od dnia 5 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
 - 4 059 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt dziewięć złotych) od dnia 20 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
 - 2 460 zł (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt złotych) od dnia 2 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 3) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 993 zł (dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 134/16/3

UZASADNIENIE

Powód A. N. wniósł pozew o zapłatę, w którym domagał się zasądzenia od pozwanej A. B. kwoty 11 500,50 zł z ustawowymi odsetkami od daty wymagalności kwot częściowych wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony zawarły umowę na usługi transportowe zgodnie ze zleceniem nr (...) z dnia 27 marca 2015 r., (...) z dnia 15 kwietnia 2015 r., ZS// (...) z dnia 30 kwietnia 2015 r., ZS// (...) z dnia 11 maja 2015 r. Powód zgodnie z umową wykonał zleczone usługi i wystawił pozwanej faktury VAT o nr (...). Wszystkie faktury zostały wystawione z terminem płatności określonym jako 45 dni. Powód wielokrotnie wzywał pozwaną do dobrowolnego

uregulowania należności, jednakże bezskutecznie. Pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń co do jakości czy terminowości wykonanych usług transportowych.

W dniu 27 października 2015 r. w sprawie o sygn. VI GNC 2019/15/5 Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Tychach Wydziale VI Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, iż dokonała częściowej spłaty zadłużenia względem powoda przed doręczeniem jej nakazu zapłaty, tj. pozwana wpłaciła kwoty w wysokości: 2 460 zł – tytułem należności z faktury VAT nr (...), 2 521,50 zł – tytułem należności z faktury VAT nr (...), 4 059 zł – tytułem należności z faktury VAT nr (...). Pozwana zaznaczyła, że uregulowała znaczną część należności. Nadto powód dokonał błędnego oznaczenia początku okresu, od którego powinny być naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie. Strona powodowa wskazała datę przypadającą po upływie 45 dni od daty wystawienia faktury. Jednakże pozwana była zobowiązana do zapłaty w terminie 45 dni od dnia dostarczenia jej kompletu dokumentów wraz z poprawnie wystawioną fakturą VAT. Pozwana wskazała, że odsetki za opóźnienie są należne powodowi od dnia 22 maja 2015 r. z faktury VAT nr (...), od dnia 6 czerwca 2015 r. z faktury VAT nr (...), od dnia 20 czerwca 2015 z faktury VAT nr (...), od dnia 2 lipca 2015 r. z faktury VAT nr (...). Nadto w zakresie należności z faktury VAT inr (...) w kwocie 2 460 zł strona pozwana nie dała powodu do wytoczenia powództwa.

W dalszym piśmie procesowym pełnomocnik powoda cofnął pozew w zakresie kwoty 11 165,66 zł. Wnosząc o zasądzenie kwoty 334,84 zł wraz z odsetkami od kwot częściowych. Powód zgodził się z pozwaną w zakresie dat początkowych, od których powodowi należą się odsetki ustawowe. Powód wskazał, iż w pierwszej kolejności wpłaty pozwanej zarachował na poczet zaległych należności ubocznych, dlatego też należność główna nie została uregulowana przez pozwaną w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

Bezspornym jest, że strony pozostawały w stosunkach gospodarczych. Powód wykonał na rzecz pozwanej usługi transportowe zgodnie ze zleceniami przewozu nr:

- (...) z dnia 27 marca 2015 r. - powód wykonał usługę przewozu towaru na trasie T. – K. w dniach 29-30 marzec 2015 r., wynagrodzenie określono na kwotę 2000 zł netto, płatne przelewem w terminie 45 dni od daty otrzymania prawidłowo wystawionej faktury i dostarczenia CMR,
- (...) z dnia 15 kwietnia 2015 r. - powód wykonał usługę przewozu towaru na trasie M. – T. – K. w dniach 16-17 kwiecień 2015 r., wynagrodzenie określono na kwotę 2050 zł netto, płatne przelewem w terminie 45 dni,
- (...) z dnia 30 kwietnia 2015 r. - powód wykonał usługę przewozu towaru na trasie T. – K. – I. w dniach 2-13 maj 2015 r., wynagrodzenie określono na kwotę 3300 zł netto, płatne przelewem w terminie 45 dni,
- (...) z dnia 11 maja 2015 r. - powód wykonał usługę przewozu towaru na trasie T. – K. w dniach 11-12 maj 2015 r., wynagrodzenie określono na kwotę 2000 zł netto, płatne przelewem w terminie 45 dni,

Dowód: zlecenia wraz z dokumentacją (k. 9-12, 14-15, 17-20, 22-23).

W pkt. 8 zleceń strony ustaliły, że termin zapłaty wynagrodzenia wynosi 45 dni i jest liczony od dnia, w którym został dostarczony komplet oryginalnych, potwierdzonych przez odbiorcę dokumentów wraz z poprawnie wystawioną fakturą VAT. W pkt. 9 zleceń strony ustaliły, iż zleceniobiorca zobowiązany jest dostarczyć zleceniodawcy wszelkie dokumenty związane z realizacją usługi w terminie 3 dni roboczych pod rygorem zapłacenia bez protestu kary umownej w wysokości stawki frachtowej, a ponadto zobowiązany był dostarczyć wszelkie oryginalne, wymagane dokumenty, dotyczące realizacji usługi w przypadku transportu krajowego w terminie 14 dni pod rygorem wydłużenia terminu zapłaty o dodatkowe 90 dni.

Dowód: zlecenia (k. 9, 14, 17, 22).

Powód w związku z wykonaniem usług transportowych zgodnie ze zleceniami wystawił faktury VAT o nr:

- (...) w dniu 30 marca 2015 r. na kwotę 2 460 zł brutto, tj. 2 000 zł netto, płatną przelewem do dnia 14 maja 2015 r. – dot. zlecenia nr (...),
- (...) w dniu 17 kwietnia 2015 r. na kwotę 2 521,50 zł brutto tj. 2 050 zł netto, płatną przelewem do dnia 1 czerwca 2015 r. – dot. zlecenia nr (...),
- (...) w dniu 4 maja 2015 r. na kwotę 4 059 zł brutto tj. 3 300 zł netto, płatną przelewem do dnia 18 czerwca 2015 r. – dot. zlecenia nr (...),
- (...) w dniu 12 maja 2015 r. na kwotę 2 460 zł brutto tj. 2 000 zł netto, płatną przelewem do dnia 26 czerwca 2015 r. – dot. zlecenia nr (...).

Dowód: faktury VAT (k. 8, 13, 16, 20).

Powód kilkakrotnie pismami z dni: 15 czerwca 2015 r., 24 czerwca 2015 r., 29 czerwca 2015 r., 17 lipca 2015 r. wzywał pozwaną do dokonania płatności należności, jednakże bezskutecznie.

Dowód: wezwania (k. 24-27).

Pozwana dokonała następujących płatności:

- 2 460 zł w dniu 25 września 2015 r. na poczet faktury VAT (...),
- 2 521,50 zł w dniu 1 października 2015 r. na poczet faktury VAT (...),
- 2 000 zł w dniu 5 października 2015 r. na poczet faktury VAT (...),
- 2 059 zł w dniu 2 listopada 2015 r. na poczet faktury VAT (...),
- 2 460 zł w dniu 21 grudnia 2015 r. na poczet faktury VAT (...),

Dowód: potwierdzenia przelewów (k. 46-49, 64)

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto także o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy. Brak było jakichkolwiek powodów aby dowodom tym odmówić waloru rzetelności i prawdziwości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez A. N. przeciwko A. B. zasługiwało na uwzględnienie w zakresie dochodzonych odsetek ustawowych za opóźnienie zgodnie ze sprecyzowanym żądaniem w toku postępowania.

Powód początkowo domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 11 500,50 zł z ustawowymi odsetkami od daty wymagalności kwot częściowych do dnia zapłaty wskazując, że wykonał usługi transportowe zgodnie ze zleceniem pozwanej, a pozwana nie zapłaciła należności wynikających z wystawionych faktur, za wykonane usługi.

Pozwana natomiast wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, iż nie dała w niniejszej sprawie powodów do wytoczenia powództwa i uregulowała częściowo roszczenie główne.

W toku postępowania pełnomocnik powoda cofnął pozew w zakresie kwoty 11 165,66 zł, wnosząc o zasądzenie kwoty 334,84 zł wraz z odsetkami od kwot częściowych. Powód wskazał, iż w pierwszej kolejności wpłaty pozwanej

zarachował na poczet zaległych należności ubocznych, dlatego też należność główna nie została uregulowana przez pozwaną w całości.

Wskazać należy, iż w myśl art. 6 k.c. do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

W ocenie Sądu niezależnie od okresu opóźnienia powód miał bezwzględne uprawnienie skierowania swej należności na drogę sądową, gdyż wierzytelność była wymagalna i nie została uregulowana w terminie przez pozwaną. Należy podkreślić, że bez znaczenia jest okoliczność, iż dotychczasowa współpraca stron układała się bez zarzutu. Pozwana winna była spełnić wierzytelność we wskazanym terminie, a skoro wierzytelność była wymagalna, powód mógł jej dochodzić na drodze sądowej. W ocenie Sądu powód w sposób należyty, stosownie do dyspozycji art. 6 k.c. wykazał, iż dochodzone przez niego roszczenie jest zasadne. Pomiędzy stronami bezspornym było, że powód wykonał usługi transportowe zgodnie ze zleceniem o nr (...) z dnia 27 marca 2015 r., (...) z dnia 15 kwietnia 2015 r., (...) z dnia 30 kwietnia 2015 r., (...) z dnia 11 maja 2015 r. Pozwana nie kwestionowała jakości czy terminowości wykonanej przez powoda usług transportowych. Wobec powyższego powód wystawił następujące faktury VAT o nr: (...) w dniu 30 marca 2015 r. na kwotę 2 460 zł brutto – dot. zlecenia nr (...), (...) w dniu 17 kwietnia 2015 r. na kwotę 2 521,50 zł brutto – dot. zlecenia nr (...), (...) w dniu 4 maja 2015 r. na kwotę 4 059 zł brutto – dot. zlecenia nr (...), (...) w dniu 12 maja 2015 r. na kwotę 2 460 zł brutto – dot. zlecenia nr (...). Powód złożył pozew w Sądzie w dniu 24 lipca 2015 r., natomiast pozwana po wniesieniu pozwu przed powoda, dokonała płatności następujących kwot: 2 460 zł w dniu 25 września 2015 r. na poczet faktury VAT (...), 2 521,50 zł w dniu 1 października 2015 r. na poczet faktury VAT (...), 2 000 zł w dniu 5 października 2015 r. na poczet faktury VAT (...), 2 059 zł w dniu 2 listopada 2015 r. na poczet faktury VAT (...), 2 460 zł w dniu 21 grudnia 2015 r. na poczet faktury VAT (...).

Pomimo iż wpłaty dokonane przez pozwaną opiewały łącznie na kwotę należności głównej, pełnomocnik powoda cofnął pozew w zakresie kwoty 11 165,66 zł, wnosząc o zasądzenie kwoty 334,84 zł i wskazując, że w pierwszej kolejności wpłaty pozwanej zarachował na poczet zaległych należności ubocznych. Wola dłużnika zaliczenia spełnionego przez niego świadczenia na poczet określonych długów może być wyrażona w dowolny sposób, a jej interpretacja podlega zasadom określonym w art. 65 § 1 k.c. W szczególności o zamiarze dłużnika może świadczyć także wysokość spełnionego świadczenia. W przypadku spełnienia świadczenia odpowiadającego wysokością jednemu z dwóch świadczeń głównych można domniemywać - wobec braku innych okoliczności - że zamiarem dłużnika było zaspokojenie tego długu, który wysokością odpowiada spełnionemu świadczeniu. (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2012 r. IV CSK 233/11). Dlatego też Sąd umorzył postępowanie co do należności głównej na mocy art. 355 § 1 k.p.c.

Wskazać należy, że zgodnie z pkt. 8 zleceń powód miał otrzymać wynagrodzenie w terminie 45 dni od dnia, w którym został dostarczony pozwanej komplet oryginalnych, potwierdzonych przez odbiorcę dokumentów wraz z poprawnie wystawioną fakturą VAT. Sąd miał na uwadze, iż pozwana wskazała, że odsetki za opóźnienie są należne powodowi od dnia 22 maja 2015 r. z faktury nr (...), od 6 czerwca 2015 r. z faktury nr (...), od 20 czerwca 2015 z faktury nr (...), od 2 lipca 2015 r. z faktury nr (...). Powód początkowo dochodził odsetek od dat wcześniejszych jednakże w toku postępowania zweryfikował i sprecyzował żądanie zgodnie ze stanowiskiem pozwanej, uznając za zasadne odsetki ustawowe za opóźnienie od dat wskazanych przez stronę pozwaną, dlatego też Sąd na mocy art. 481 k.c. zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie zgodnie ze stanowiskiem stron.

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd w pierwszej kolejności umorzył postępowania w zakresie należności głównej roszczenia objętego pozwem i dał temu wyraz w punkcie pierwszym.

W drugim punkcie wyroku zasądzone należności odsetkowe do dnia zapłaty zgodnie z terminami o jakie sprostowano żądanie pozwu, uznając jednak, że zasądzenie odsetek od odsetek stanowiłoby wystąpienie ponad pierwotne roszczenie pozwu wytoczonego przez powoda.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Cofnięcie pozwu spowodowane zapłatą w toku procesu jest jedynym przypadkiem kiedy należy powoda traktować, jako wygrywającego proces. Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa; 576 zł tytułem opłaty od pozwu; 2.400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.).

SSR Jolanta Brzęk